

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số: 849 Ngày: 16 tháng 10 năm 2011

Quý Tưởng

*Quý tưởng Trời cao duyên tận độ
Hành thông tự đạt phân đời đạo
Thân tâm an lạc tự khai mâu
Pháp giới triển khai đường minh đạo*

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám 27/12/2001 đến 3/1/2002

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Thương tình xuất hiện từ đâu?
- 2) Muốn có đường đi của tâm linh vững chắc thì phải làm sao?
- 3) Trung dung đại đạo là sao?
- 4) Thuận tình hợp lý là sao?
- 5) Duyên nợ do đâu hình thành?
- 6) Trung thiên thế giới có gì lạ?
- 7) Duyên lành thành tựu nơi nào trụ?

<p>1) Houston, 27-12-2001 2 : 35 AM <i>Hỏi : Thương tình xuất hiện từ đâu?</i></p> <p>Đáp : Thừa thương tình xuất hiện từ sự thông cảm lẫn nhau</p> <p>Kệ : <i>Thương tình thông cảm giúp cùng nhau Tình thế đối trao trong một mối Giúp đỡ không cần theo nhắc nhở Cùng chung xây dựng tiến từ hồi</i></p>	<p>2) Houston, 28-12-2001 3 : 45 AM <i>Hỏi : Muốn có đường đi của tâm linh vững chắc thì phải làm sao?</i></p> <p>Đáp : Thừa muốn có đường đi của tâm linh vững chắc thì phải hướng thượng và siêng năng hành thì sẽ có kết quả tốt</p> <p>Kệ : <i>Siêng hành tự đạt hướng tâm linh Thành quả chứng minh tiến lộ trình Học hỏi không ngừng tự giác mình Hành trình đại lộ rõ chơn tình</i></p>
<p>3) Houston, 29-12-2001 7 : 40 AM <i>Hỏi : Trung dung đại đạo là sao?</i></p> <p>Đáp : Thừa trung dung đại đạo là liên hệ với trung tâm sinh lực cần khôn vũ trụ</p> <p>Kệ : <i>Trung dung tiến hóa không ngừng nghỉ Đại đạo phân minh đường trí giác Khai triển vô cùng tâm thức giác Hành thông chơn pháp tự phân bàn</i></p>	<p>4) Louisiana, 30-12-2001 5 : 05 AM <i>Hỏi : Thuận tình hợp lý là sao?</i></p> <p>Đáp : Thừa thuận tình hợp lý là đạt tới sự quân bình của nội tâm</p> <p>Kệ : <i>Thuận tình hợp lý của Trời Đất Tự giác tâm thân nguyện góp phần Xây dựng cơ đồ trong thức giác Minh tâm kiến tánh tự phân lần</i></p>
<p>5) Louisiana, 31-12-2001 7 : 00 AM <i>Hỏi : Duyên nợ do đâu hình thành?</i></p> <p>Đáp : Thừa duyên nợ do tiền kiếp hội tụ hình thành gọi là nghiệp lực</p> <p>Kệ : <i>Nghiệp lực vấn vương diễn thực tham Trần tâm lưu luyến tự phân hành Nợ nần vay trả không sai lạc Tiền kiếp đã gieo nay phải lãnh</i></p>	<p>6) Houston 01-01-2002 6: 45 AM <i>Hỏi: Trung thiên thế giới có gì lạ?</i></p> <p>Đáp: Thừa trung thiên thế giới có những thanh cảnh nhẹ nhàng</p> <p>Kệ: <i>Trung thiên thế giới dễ phân bàn Trật tự trước thanh rất rõ ràng Qui hội chơn tình trong rõ rệt Tu tâm thanh tịnh chẳng mơ màng</i></p>
<p>7) Houston, 02-01-2002 6: 55 AM <i>Hỏi: Duyên lành thành tựu nơi nào trụ?</i></p> <p>Đáp: Thừa duyên lành thành tựu nơi trung giới</p> <p>Kệ: <i>Trung tâm sinh lực chẳng mơ màng Học hỏi không ngừng chẳng có than Thiên giới sáng choang không có động Trì tâm hành pháp chẳng mơ màng</i></p>	

Vấn đạo tại Đại Hội Kỳ Quan 1994

70.- **Vấn:** Dạ thưa băng giảng nào của ông Tám cũng rất là hay, vượt không gian và thời gian. Vậy tại sao ông Tám khuyên chúng con chỉ nên nghe những cuốn băng gần đây thôi?

Đáp: Bởi vì những cuốn băng gần đây của Vô Vi đã càng ngày càng lớn rộng. Nhiều người đặt câu hỏi trong thắc mắc từ đời lẩn đạo, mà chính cuộc sống của hành giả vô vi đang sống đời đạo thì chúng ta nghe rõ đời đạo và dụng công, dũng chí khai triển luồng điện của chính mình để ứng phó với hoàn cảnh đang sống, và để hóa giải và hóa độ quần sanh.

71.- **Vấn:** Kính thưa ông Tám, có phải điện màu vàng là điện của Phật, và điện màu xanh lá cây là điện của ma quỷ hay không?

Đáp: Không phải. Không phải màu vàng là của Phật. Thế gian họ tưởng vàng là đẹp, vàng là mắc họ mới nêu cao cái giá trị đó. Chớ còn của Phật là vô cùng biến hóa. Bất cứ màu nào tùy theo trình độ mình. Khi mà mình xuất ra được mình thấy ông đó là ông Phật, nhưng một chút nữa nhìn lại mình thấy đó là con quỷ, đó là tâm mình còn động. Rồi nhìn trở lại, tâm định rồi nhìn trở lại thì thấy đó là ông Phật. Mới chúng mình tâm mình định hay là động. Còn màu sắc cũng vậy thôi. Nói là màu xanh là con quỷ, mà tu tới màu xanh là triết giới mở lần lần trong khối óc và thích nghe những cuốn băng giảng về triết.

72.- **Vấn:** Xin ông Tám giải thích thêm làm sao thiền 24/24?

Đáp: Thiền 24/24 thì mình phải niệm Phật. Niệm Phật nhiều thì tự động nó tưởng tới Trời Phật, nó cảm thấy sự thanh nhẹ trong lòng nó, thì đó là thiền 24/24. Chúng ta thiền có giờ giấc, chớ cơ thể ta nó không thể chịu đựng lâu được, chúng ta phải tùy thuộc vào cơ thể. Bởi vì mỗi ngày chúng ta ăn uống phức tạp, chúng ta ăn nhiều, ăn nhiều thì không được tốt. Ăn ít mà niệm Phật đều tâm thức càng ngày càng cởi mở. Chịu thiền thì người đó khỏe thôi, không có mệt. Còn ăn nhiều nó sẽ tạo bệnh.

73.- **Vấn:** Như nếu con ngồi thiền được 5 giờ một lần, mà con chia ra làm 5 lần, mỗi lần một giờ, thì có tin được hay không?

Đáp: Có ý tưởng thì lúc nào cũng được.

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

Tham Thiên

*Tham thiên nhập định thật là vui
Sống khỏe đạo tâm chẳng bụi ngùi
Thăng tiến an lành duyên tận độ
Kiếp tu thanh tịnh tự rèn trui.*

*Rèn trui chung đựng rõ mùi
Thế gian nguy tạo tâm vui tâm hòa
Bày ra lý luận gần xa
Trên đường thắng bại rõ ma cảnh đời
Trí tâm thanh tịnh tự rời
Trở về thanh nhẹ ngộ nơi an toàn
Chẳng còn lý luận bạc bàn
Qui về một mối tạo an tạo hòa
Thanh bình thanh nhẹ thiết tha
Thực hành là chánh chan hòa thương yêu
Làm người quả thật là siêu
Từ trong nguồn gốc đạt nhiều thức tâm
Nằm trong nguyên lý diệu thâm
Chọn hồn sẵn có tự tâm đường đi
Minh tâm kiến tánh tự ghi
Đường đi thực chất dự thi cảnh đời
Bình tâm học hỏi hợp thời
Tiến trong đà tiến chẳng lời lỗ không
Chẳng còn ước nguyện bé bỏng
Giữ tâm thanh tịnh từ trong ra ngoài
Tự mình khai thác điển sai
Tự về bến giác rõ ngày đạt thông
Pháp Luân Thường Chuyển một vòng
Khổ hành giải tỏa từ trong ra ngoài
Luật sanh sanh hóa an bài
Chẳng ai quấy phá là ngày quang vinh
Tham thiên nhập định tánh linh
Qui về thực chất hành trình Trời ban.*

Lương Sĩ Hằng.

Nussdorf, 09-1990

Chú thích:

Trong thời gian qua, chúng ta đã đọc hết phần Dẫn Nhập của cuốn Kinh A Di đà. Trước khi sang qua phần Chú Giải của quyển kinh, xin mời các bạn đọc

Lời Đức Ông Tám Giảng Trước Khi Đọc Kinh A DI ĐÀ

Hôm nay là ngày đầu của năm 1986, chúng ta đã vượt qua một năm 1985, đầy đầy thử thách trong nội tâm, chiến tranh ô trược trong nội tâm, chúng ta mọi người đều tự vươn lên, hứa hẹn với Bè Trên tự mình mở trời cho chính mình. Cơ duyên tại thế gây sự đau khổ, nghiệp tâm do đâu? Do mình đã trói buộc mình và chúng ta đã phát đại nguyện tự mở trời. Một năm, một năm qua, càng lên cao càng gặp nhiều thử thách. Từ năm qua chúng ta đã vượt qua, năm nay nó lại đến với chúng ta. Chúng ta phải nhìn xem nên tự mình trói buộc mình hay là không, hay là buông bỏ để giải thoát, để trở về với nơi chánh giác của nội tâm, mà chúng ta đã hằng mong muốn. Làm sao giải thoát để tôi trở về với chính tôi. Tôi hiểu căn bản của tôi, do đâu đến đây rồi sẽ về đâu. Để tránh những sự lầm lạc nhồi quả tại thế, mà nuôi dưỡng phần dũng mãnh thanh tịnh trong chương trình tiến hóa không ngừng nghỉ của Bè Trên đã ân ban, và giúp đỡ triển miên 24 trên 24. Giáo dục tôi, cho tôi mang thân xác tạm bợ này, trong kích động và phản động thử tâm tôi, đẩy tôi đi về sự thanh tịnh giải thoát mà tôi đã làm được bao nhiêu?

Nhân ngày đầu năm của năm 1986, chúng ta kiểm thảo lại, kiểm soát lại những hành động, quá trình chúng ta đã tháo gỡ được bao nhiêu, hay là chúng ta gây thêm rối trong nội tâm. Cái bản chất đen tối của chúng ta có vun bồi không, hay là tự nó hạ giáng. Cho nên duyên lành đến với chúng ta. Chúng ta có cơ duyên đời lẫn đạo. Sự tiến triển của đời mà ngày hôm nay chúng ta lại có sự tiến triển của đạo tâm. Muốn học đạo thì lấy gì học? Dụng tâm học đạo! Tâm trong ta ở đâu? Chân tâm chúng ta đang quản lý, bị quản lý bởi thể xác, bởi Lục Căn, Lục Trần này. Nó bao vây chúng ta. Nó đòi hỏi. Nó kích động. Nó tạo sự si mê làm cho chúng ta bấn loạn và không tự quyết được. Ngày hôm nay chúng ta tưởng Bè Trên. Chúng ta biết chúng ta có nguồn cội. Chúng ta biết chúng ta có nơi thanh tịnh. Chúng ta biết chúng ta có quyền tự giải thoát thì chúng ta phải tự đi. Cho nên trong cái lúc đi đó, ai là người đi? Cái gì sẽ đi? Tâm thức chúng ta tự đi. Tâm thức muốn được đi, phải dứt khoát tất tình lục dục trong nội tâm của chúng ta. Cho nên các bạn về đây tham dự cái khóa tu học này, ghi chép trong đầu năm của 1986. Các bạn phải ý thức rõ ràng, những sách vở để trên bàn này không nhiều thì ít các bạn cũng nghe và cũng đọc qua rồi. **Nghịch đời mới về đạo.** Tâm chúng ta phải dứt bỏ tất cả những trần tâm, si mê kích động và chính mình đã tạo cho chính mình, nhiên hậu chúng ta mới có cơ hội học và tiến, nếu không thì tự giam mình và chuốc thêm, nhiều lúc trói buộc lấy tâm thức.

Cho nên con đường tu học thấy nó dài nhưng mà chúng ta phải ý thức rõ ràng thì tự nhiên nó phải ngắn. Các bạn tại sao không có đi chùa chiền, không có đi cúng bái mà các bạn tu thiền để làm gì? Các bạn đã ý thức rồi, cần phải rút ngắn đường đi. Chính đức Phật đã thành công, những vị tiền bối đã đi trước đã thành công do sự cố gắng, giải tỏa phiền muộn sai quấy trong nội tâm mới thành đạo. Ngày nay, chúng ta noi gương gì đây? Noi gương ai? Của những vị đã thành công, mà những vị đã thành công lưu lại những gì? Những lời nói quý báu và kỹ thuật tháo gỡ những dục tâm của Ngài và Ngài mới đắc đạo. Hành động cho tới lý thuyết mà ngày nay chúng ta đã am thức, đã hiểu rõ chưa?

Vòn vẹn cái nguyên lý Nam Mô A Di Đà Phật có 6 chữ mà có nhiều bạn ngày hôm nay chưa đem vào tâm được. Nhiều người niệm cho có chừng, có nạn mới niệm, mà không biết đây là cái phương thức để mình giải tỏa cái nghiệp tâm. Đây là chìa khóa để tháo gỡ những sự mắc nối trong nội tâm của chúng ta và để cho chúng ta tiến hóa trong ba cõi, nhưng mà chưa ý thức nổi! Thấy sách nào cũng ham, thấy chơn lý nào cũng đọc, thấy lời nói nào cũng hay, cũng theo, thấy vị nào giảng lâm cũng theo, nhưng mà hành không có bao nhiêu! Cho nên ngày hôm nay chúng ta mới bắt buộc mình phải phát một đại nguyện để cứu mình và cứu đời. Chúng ta phải học! Học cái gì? Tại sao tôi phải học? Lấy cái gì mà học? Phải lấy sự thanh tịnh hòa

với thanh tịnh mới là học, mà lấy sự động loạn hòa với thanh tịnh là không bao giờ học được. Mến thanh các bạn có sự thanh tịnh, có sự sáng suốt. Có thanh tịnh mới có sự sáng suốt, có sáng suốt mới nhận được những gì ban chiếu trong nội tâm các bạn kêu là **tâm tâm tương ứng**, hiểu giá trị của luồng Điện.

Sự nóng ấm trong cơ tạng của các bạn, đây là điện. Không có điện không có di chuyển được, mà điện các bạn ngày hôm nay có chiều hướng trụ trên trung tim bộ đầu để giải tiến rồi hòa với thanh giới để triển miên học hỏi chơn lý trong nội thức. Nhưng mà vì bận rộn của tình đời, so đo bởi cái miệng. Nội **cái ăn** không nó làm động loạn rồi, rồi **cái nói** nó động loạn thêm, **cái nghe** nó động loạn thêm, **cái thấy** nó động loạn thêm, **cái ngủ** nó cũng động loạn thêm. Nó gút, rối như tơ vò, lấy gì mà tháo! Có lui về thanh tịnh mới tháo được. Nếu các bạn không lui về thanh tịnh, không có bao giờ mà các bạn tháo được. Một khối tơ vò mà bạn không thanh tịnh thì kỹ thuật tháo gỡ không bao giờ mở được. Chúng ta rất may mắn có đạo đến với chúng ta. Chúng ta có cơ hội có phương tiện để ngồi đây đàm đạo và học hỏi từ li từ tí. Chính ta là người trách nhiệm tháo gỡ những sự phiền muộn sai quấy của nội tâm.

Bệnh hoạn chính ta đã đem vào thân thì chúng ta là y sĩ tự trị! Nếu chúng ta không biết trị bệnh cho chính chúng ta thì có y sĩ giỏi cách mấy ở thế gian này, không có người nào giúp được chúng ta, vì cái tánh đã ràng buộc cái tâm. Lục Căn, Lục Trần đã hoành hành giam chủ như ông làm cho chủ như ông khổ não, phiền muộn sai quấy. Ngày hôm nay Lục Căn, Lục Trần biết tu, biết nghe lệnh chủ như ông ngồi tham thiền và dứt khoát trần tâm thì chủ như ông mới rảnh rồi, là phần hồn các bạn mới. Cho nên, **bệnh do tánh sanh**, tôi đã thường nói. Tánh hàng phục, dẹp cái tánh sân si, dẹp cái tánh si mê, dẹp cái tánh cầu xin động loạn, họa may thì chủ như ông mới rảnh rồi, tiến hóa, mới đi tiến được Lục Căn, Lục Trần thì cái bệnh nan y phải tiêu diệt. Có phải hành không các bạn! Các bạn đã và đang hành, phải hành những chuyện gì đây? Tôi ngồi mỗi lưng tôi cục cựa, đó là tôi hành! Không phải. Tôi hành trong cái thức tôi, tôi chủ trị tôi, sự thanh nhẹ của tôi ở đâu, tôi phải lui về.

(Xin xem tệp kỹ sau)

Hồ Huệ trích

Báo Cáo Tài Chánh Đại Hội Trí Tâm Tự Thức
Du Thuyền Âu Châu « Adventure of the Seas »
18.09.2011 – 25.09.2011

Ngày 14 tháng 10 năm 2011

Kính gửi toàn thể quý bạn đạo tham dự Đại Hội,

Trước tiên, chúng con thành tâm ghi ân Đức Thầy đã quang chiếu cho chúng con được hưởng những ngày Đại Hội tràn đầy thanh quang điện lành, và giúp cho tất cả chúng con được thượng lộ bình an trong chuyến du hành này.

Chúng tôi cảm ơn tất cả quý bác, quý anh chị, quý bạn trẻ, đã phát tâm phục vụ trong suốt thời gian Đại Hội, để mọi người cùng vui hưởng những buổi sinh hoạt phong phú, và những ngày du ngoạn vui tươi sống động. Đặc biệt, chúng tôi cảm ơn Thiên Đường Paris (Anh chị Ngô Mùi Leng) đã phát tâm tặng quý bạn tham dự Đại Hội máy Niệm Phật nhỏ làm kỷ niệm, để nhắc nhở chúng ta luôn nhớ luyện Nam Mô A Di Đà Phật.

Ngôn ngữ hạn hẹp không thể diễn tả được sự cảm kích của chúng tôi đối với sự thương mến của quý bạn đã luôn hỗ trợ tinh thần cho chúng tôi thực hiện một Đại Hội tốt đẹp, và chúng tôi ước mong sẽ tiếp tục đồng hành với quý bạn trên con đường phục vụ cho chung.

Sau đây là bản báo cáo tài chánh cập nhật hóa sau khi chúng tôi nhận được các hoá đơn sau cùng của các dịch vụ tại Du Thuyền và Khách Sạn Đại Hội.

- I. Tổng kết THU : 365,746 USD
II. Còn trong quỹ ĐH 11,851 USD
- III. Tổng kết CHI PHÍ: - 369,259 USD
IV. Còn **8,338 USD****
**** Số tiền dư 8,338 USD sẽ được sử dụng cho quỹ đại hội 2012**

Chi phí gồm có:

1. Chi phí Du Thuyền, tổ chức du ngoạn Roma, Florence/Pisa, và tất cả chi phí cho phòng họp, mượn technician, bông hoa, trang trí hội trường trên du thuyền: 312,046 USD
2. Chi phí Khách Sạn ở trước và sau du thuyền, phòng họp và phòng làm việc cho ban tiếp tân tại Khách Sạn: 41,945 USD
3. Chi phí chuyên chở xe bus và trả tiền Taxi cho bạn đạo: 5,600 USD
4. Chi phí tân trang máy móc audio/video và chuyên chở máy móc: 7,729 USD
5. Các chi phí linh tinh (ấn loát cầm nang, bưu kiện, logo, bảng tên v..v..): 1,939 USD

Chúng con xin đánh lễ Đức Thầy trong tâm, và thành thật cảm ơn tất cả quý bạn đạo.
Xin hẹn tái ngộ cùng quý bạn tại Đại Hội “Chung Vui Hạnh Ngộ” 2012 tại vùng Nam California.

Kính thư,
BTC Đại Hội Vô Vi Quốc Tế

Hội Ái Hữu Vô-Vi Bắc California
Thông Báo về Ấn Tổng Kinh Sách và DVD Vô-Vi

14.10.2011

Kính thưa quý bạn,

Vào dịp Đại Hội “Trí Tâm Tự Thức” tại Valencia, Tây-Ban-Nha, chúng tôi đã kính biếu quý bạn đạo tham dự Đại Hội 2 quyển sách Đồi Đạo Song Tu và Phép Xuất Hồn (bao gồm luôn các quyển Tình Trong Bốn Bể, và Mơ Duyên Quái Mộng) đã được kiểm lại và tái bản với bì dày và số ISBN. Quý bạn muốn nhận thêm kinh sách này xin vui lòng liên lạc về Hội AHVVBC.

Chúng tôi thành tâm cảm ơn tất cả quý bạn đạo đã phát tâm ấn tổng kinh sách và tài liệu DVD để chúng tôi có phương tiện thực hiện những quyển sách có phẩm chất bền và tốt. Sau đây là chương trình chúng tôi dự trù ấn tổng kinh sách và DVD trong năm 2012:

- 1) Theo sự yêu cầu và phát tâm của một số bạn đạo, chúng tôi sẽ soạn và in lại quyển Địa Ngục Du Ký tiếng Việt với lời minh giải của Đức Thầy, và quyển Địa Ngục Du Ký tiếng Anh.
- 2) Hiện nay, chúng tôi đang kiểm lại các bài giảng Chơn Kinh đã được chép lại từ băng Audio Chơn Kinh từ số 1 đến 12 của Đức Thầy để ấn tổng quyển sách “Chơn Kinh”.
- 3) Chúng tôi sẽ kiểm lại và tái bản quyển Kinh A Di Đà của Đức Ông Tư với lời minh giải của Đức Thầy.

- 4) Ấn tổng DVD Đại Hội Trí Tâm Tự Thức 2011 trên du thuyền “Adventure of the Seas”
Chúng tôi sẽ tiếp tục ấn tổng các kinh sách khác tùy theo nhu cầu của bạn đạo.

Sau đây là danh sách bạn đạo phát tâm ấn tổng cập nhật hóa từ ngày 1 tháng 05 năm 2011 đến ngày 14 tháng 10 năm 2011.

Tên	Số Tiền Nhận
Hồ Thị Ngọc Thanh và Trần Long (Florida)	1,000 USD
Nguyễn Thị Hương & Nguyễn Văn Lâm (Florida)	200 USD
Trần Thị Hồng & Nguyễn Văn On (Florida)	200 USD
Nguyễn Thị Hoa (Virginia)	100 USD
Nguyễn Thị Amy (Michigan)	1,500 USD
Hồ Jennifer (Las Vegas)	400 USD
Lê Mai (California)	150 USD
T/V Hội Tự Tâm Linh Cùng Tiến Tới (Montreal)	200 CAD
Trần Văn Hữu (New Jersey)	100 USD
Lê Trung Chí (California)	300 USD
Đoàn Mộng Nguyệt (Virginia)	1,000 USD
Phan Bá Tâm (California)	20 USD
Trần Mạnh Ái (California)	20 USD
Huỳnh Quốc Kiệt (California)	30USD
Trịnh Kevin (California)	300 USD
Trần Mỹ Hồng(California)	100 USD
Ngọc Trang (California)	100 USD
Nguyễn Hoàn Minh Châu (California)	200 USD
Bùi Liên (California)	200 USD
Nguyễn Kim (Texas)	30 USD
Ấn Danh (Canada)	300 CAD
Phan Thị Nhung (T/Đ Bruxelles)	20 Euro
Lê Thị Minh Tâm (T/Đ Bruxelles)	200 Euro
Lê Thị Kim Phụng (T/Đ Bruxelles)	210 Euro
Bùi Thanh Dũng (T/Đ Bruxelles)	100 USD
Mai Kim Khuê (California)	100 USD
Phạm Huệ (Virginia)	100 USD
Đoàn Hồng Chí (North Carolina)	50 USD
Đoàn Như Xuân Mai (North Carolina)	50 USD
Đặng Ngọc Huỳnh (California)	50 USD
Hồ Thị Thu (California)	100 USD
Nguyễn Thị Loan (Michigan)	200 USD
Trương Siêu Thanh (California)	200 USD
Hứa Thị Thu Hà (California)	200 USD
Trương Thị Vui (California)	100 USD
T/Đ Duyên Lành (Australia)	500 AUD
Đỗ Thị Dương Cẩm (Australia)	500 AUD
Vũ Thị Tố Oanh (Australia)	500 AUD
Nguyễn Thị Nương (Australia)	200 AUD
Nguyễn Ngọc Hạnh (Australia)	100 USD
Nguyễn Thị Toàn (Australia)	100 USD

Trần Thị Nga (Australia)	100 USD
Trần Henry (Australia)	100 Euro
Trịnh Đình Oát (Germany)	50 Euro
Võ Văn Tâm & Khuru Thị Phâm (Australia)	500 USD
Gia đình Quách Ngọc Hưng (Georgia)	500 USD
Nguyễn Thị Ánh (Australia)	200 AUD
Lưu Thị Mộng Lâm (France)	120 USD
Ân danh (France)	50 Euro

Chúng tôi thành thật cảm ơn sự phát tâm ấn tống của quý bạn, để chúng tôi có phương tiện tiếp tục thực hiện các tài liệu kinh sách Vô-Vi.

Mọi liên lạc và phát tâm ấn tống, xin quý bạn gửi về:

Hội Ái Hữu Vô Vi Bắc California
 Vo-Vi Friendship Association of Northern California
 PO BOX 18304
 San Jose, CA 95158

(Mọi phát tâm ấn tống, xin viết check tên

“Vo-Vi Friendship Association of Northern California” và gửi về địa chỉ trên.)

Điện thư (email): vovikinhsach@gmail.com

Kính thư,

Hội Ái Hữu Vô-Vi Bắc California

Ban Kinh Sách

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

Kính xin quý Bạn Đạo hướng tâm cầu nguyện cho Bạn Đạo Lê Diễm Thúy sanh ngày 28 tháng 11 năm 1952, tuổi Nhâm Thìn, là hiền thê của Bạn Đạo Lê Toàn đã mất vào lúc 3:00 giờ sáng ngày 01 tây tháng 10 năm 2011 (ÂL ngày 5 tháng 9 năm Tân Mão) tại tiểu bang Hawaii, USA, hưởng thọ 60 tuổi, sớm được siêu thăng tịnh độ. Hội Ái Hữu Vô Vi Dallas/Fort Worth thành kính phân ưu cùng gia quyến của anh Lê Toàn.

Thành thật cảm ơn quý Bạn Đạo.

Nam Mô A Di Đà Phật - Thiên Đường Thông Hải Kính Bái

Bạn đạo viết

Y Bát

Trong sinh hoạt cuộc sống hàng ngày, tôi đã gặp nhiều thắc mắc của khách hàng về cái đầu trọc của tôi và trò chuyện chút ít về việc tu thiền. Có người khách nói với tôi rằng: Thiền không phải ai cũng thiền được đâu, cần phải có căn cơ mới thiền được! Tôi nói với họ rằng: Làm sao biết mình có căn cơ hay không? Thôi thì miễn mình có cơm ăn (đủ no), có áo mặc (đủ ấm) là thiền được rồi. Thiền tới đâu hay tới đó, có còn hơn không... Tôi tiếp tục đùa: Có còn hơn không! Người khách mỉm cười và tiếp tục: Nói thấy dễ vậy đó chứ khó lắm! lơ tơ mơ là bỏ ngay... mới gọi là căn cơ chứ ...Vài câu hàng quỳn qua lại cho có chuyện nói trong lúc làm việc, nhưng nghĩ kỹ lại thấy cũng có lý. Tôi liên tưởng lại các nhà sư thuộc phái khất sĩ chỉ có chiếc áo cà sa và cái bát (bình bát). Đây là hai vật rất cần không những cho người tu mà cho cả người không tu! Dù sao đi nữa ấm thân no bụng thì mới tu, mới thiền được. Hai vật tối cần này thường được dùng trong giới tu hành của nhà Phật và được gọi là **Y Bát**.

Năm xưa, trước khi Đức Phật Thích Ca nhập niết Bàn. Ngài đem y bát của Ngài truyền lại cho Ma Ha Ca Diếp làm tin vật thừa kế, tiếp giáo Phật Pháp. Y bát được truyền dần xuống từng vị Tổ và cứ như thế truyền đến Tổ thứ 28 là Đức Bồ Đề Đạt Ma. Đức Bồ Đề Đạt Ma được mệnh sang Trung Hoa truyền giáo Phật

Pháp. Đến Trung Hoa ngài ẩn cư tại Thiếu Lâm Tự. Nơi đây ngài đã diện bích tham thiền 9 năm và thu nhận một đồ đệ vừa ý là Huệ Khả. Đức Bồ Đạt Ma truyền y bát cho Tổ Huệ Khả. Ngài trở thành đệ như Tổ Sư của Phật Giáo Trung Hoa. Theo truyền thống, y bát được truyền dần đến Tổ thứ 6 của Trung Hoa là Tổ Huệ năng. Nhưng đến Tổ thứ 5 là Hoàng Nhẫn, Ngài biết trước sự tranh giành y bát sẽ xảy ra nên khi Ngài truyền y bát cho Tổ Huệ Năng đã quyết định rằng việc truyền y bát đến Tổ Huệ Năng là kết thúc, đời sau không còn truyền tín vật y bát hữu vi này nữa.

Chỉ có cái tô và chiếc áo cà sa thôi mà cũng tranh giành! Sao mà phiền quá vậy? Không đơn giản vậy đâu, vì ai có được hai tín vật này là có được danh tiếng trong thiên hạ. Y bát là hai vật thiêng liêng cao cả chỉ có những bậc đại giác ngộ, đại tri thức mới có khả năng tiếp quản hai báu vật này và được hai bảo vật này bảo vệ cho âm thân, no lòng mà thẳng bước về cội nguồn không không vô định.

Thời gian dần trôi, nhân nha qua bao đời bao kiếp, chiều hướng tôn giáo dần dần tiến về hữu vi sắc tướng nhiều hơn. Kinh điển Vô Vi hình như chìm sâu trong chôn huyền vi bí ẩn nào đó vì không ai lĩnh hội nổi triết lý siêu thượng của nó. May thay, Đức Cao Hữu Hiền Đễ Thuần Hậu trong khi thụ huấn qua Đức Cao Minh Thiên Sư, Ngài đã thấp sáng ngọn đuốc Vô Vi qua Thiên ý. Ngài đã nghiên cứu và được Tiên Phật tiếp dẫn cho ra đời Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp.

Sau trên 2500 năm từ khi Đức Thích Ca đản sanh tại Ấn Độ thì một ân phước cho người Việt Nam, cho đất nước Việt Nam có một vị Tổ PLVVKHHBPP ra đời. Vạn sự như được an bài, Pháp Lý ra đời thì tuổi đời của Ngài cũng đã khá cao. Ngài có ngay người kế vị hoàn hảo chu toàn, người đó không ai xa lạ là Đức Thầy Lương Sĩ Hằng kính yêu của chúng ta. Tiếp bước Đức Tổ sư, Đức thầy giáo hóa chúng sanh, tìm đường giải thoát bằng điển giải Vô Vi tự thực hành, tự tu tự tiến, tự hành tự đạt. Đường lối của Ngài là trực chỉ chơn tâm đi đến cứu cánh giải thoát. Ngài mở rộng cửa cho mọi tầng lớp, không phân biệt giai cấp, nghèo giàu, sang hèn, nam nữ già trẻ đều có thể tu thiền được nếu muốn. Sau khi thọ nhận y bát của Đức Tổ sư, Ngài nguyện từ vi đạo, quên đi cuộc đời mình chỉ lo phục vụ và phổ độ chúng sanh thực hiện tình thương và đạo đức. Y bát là hai bảo vật quý mà Đức Tổ Sư truyền lại cho Đức Thầy chúng ta là Pháp Niệm Phật (Tâm Pháp) và Pháp Thiền định (Thân Pháp). Ngài nhận y bát và tiếp truyền y bát cho bất cứ ai cầu đạo tu thiền hầu trở về với cội nguồn giải thoát. Vô Vi siêu diệu thâm thâm, ai tu nấy đắc, ai làm nấy được, hai bảo vật này biến hóa vô cùng không ai tranh mà được, không ai cướp mà có, nó là thước đo công năng và hạnh đức của người tu.

Anh chị em bạn đạo chúng ta rất may mắn được sinh ra và trưởng thành trong thời lúc PLVVKHHBPP ra đời. Ai ai cũng bình đẳng và được Đức thầy truyền y bát để tu, sướng biết mấy. Pháp niệm Phật là pháp dạy ta dệt chiếc áo cà sa điển của người tu, càng niệm Phật chiếc áo hộ thể của ta càng dày càng chắc, từng âm vang rung động của Lục Tự Di Đà là những sợi chỉ điển quang kết thành chiếc áo hào quang sáng ngời, ôm ấp chúng ta vượt mọi chướng ngại tối tăm mà thẳng bước về Thiên quốc. Pháp thiền là pháp dạy ta cách hít thanh khí điển làm ta ấm lòng qua pháp luân thường chuyển khứ trước lưu thanh, hứng Điển Trời mà tu, hứng cơm Trời mà sống. Trong kinh A Di Đà Đức ông Tư mới có câu:

Trông lòng đầy bụng là giềng mối

Vạn sự quy về một chữ Thanh.

Thầy Tổ đã cho ta tất cả, pháp của ngài là chìa khóa mở Càn Khôn, ta phải tự mở. Pháp của Ngài là Vô Vi y bát giúp ta ấm thân no lòng tìm về chơn lý bất biến. Chúng sanh chưa thấu hiểu lý cao siêu của y bát mà chỉ nhìn cái bình bát và chiếc áo cà sa của người khát sĩ nên Đức ông Tư đã hóa giải cho chúng ta và khuyên rằng: “Không làm hành khát đi xin”... Ngài dạy chúng ta phải đời đạo song hành, ban ngày làm việc nuôi thân và đêm đêm lo tham thiền tức dùng y bát của Ngài vào trung tâm sinh lực của càn khôn vũ trụ, khổ cửa bạch ngọc cung mà “ăn xin”... nói cách khác, chúng ta đều là những kẻ ăn mày chơn lý, là vua Cái bang dùng chín túi (cửu khiêu, cửu môn quan) để thâm phóng trong càn khôn vũ trụ. Người ăn mày chơn lý mới thật sự được xưng danh là Bản đạo.

Ăn cơm có canh, tu hành có bạn. Được pháp bảo, ai ai cũng vui mừng muốn chia sẻ và truyền cho người kế tiếp, nhằm noi theo bước chân của thầy mình. Đại hội Vô Vi hình thành, hội đoàn địa phương, thiền viện,

thiền đường rải rác nhiều nơi trên thế giới được kết lập. Sách, kinh, băng giảng hàng loạt được ấn tống truyền bá khắp nơi theo nhu cầu.

Thương đàn con, Thầy đã chủ tọa 27 kỳ Đại Hội và vô số các khóa sống chung khắp nơi trên thế giới trong chủ trương thực hiện tình thương và đạo đức. Theo chân Thầy, càng hành thiền ta càng thấy sự siêu diệu của ngài. Ngài giáo hóa nhân sanh trong mọi khía cạnh phá mê, phá chấp, gạt bỏ dị đoan. Ngài đến với mọi tầng lớp không phân biệt bất cứ ai, quý tiện cùng nghinh, nên đàn con của ngài có muôn màu muôn sắc, kỹ sư, bác sĩ, thương gia, trí thức, công chức, thường dân, nghèo nàn, bệnh tật đều có cả. Ngài đi đến đâu mang niềm vui đến đó, mưa gió cũng phải ngưng, bão tố cũng phải ngưng, lặn lội vòng quanh thế giới để hỗ trợ cho đàn con vô vi vượt bên mê danh lợi về với bên giác thương yêu. Danh lợi là chướng ngại của người tu, thầy lo ngại cho chúng ta đã bỏ danh đời nhưng chưa chắc rời danh đạo. Ngài không muốn cho bất đứa con nào rơi vào cạm bẫy dụng đạo tạo đời. Tuổi cao, sức yếu, Ngài luôn nhắc nhở chúng ta rằng: “Các con phải siêng năng hành pháp, tuyệt đối không tin vào bất cứ phép tắc thần thông nào, không ai có thể giúp ta bằng chính ta”. Ngài đã chỉ định cho các đại diện của các hội Vô Vi trên thế giới hợp tác với nhau tổ chức Đại Hội Vô Vi hàng năm để bạn đạo chung vui, khuyến khích nhau trên đường tu học. 23/9/2009 là ngày định mệnh cách ly thầy trò chúng ta trong thế giới hữu vi này. Cái gì tới đã tới, cái gì qua cũng đã qua. Tro của thầy đã chìm sâu vào lòng đại dương, anh em ngồi bên nhau sau cơn giông bão hôm đó đã thầm nhắc nhau rằng “Tụi mình phải cố gắng tu!” và hẹn gặp lại tại Đại hội Khai Triển – Dallas.

Sau ngày định mệnh đó, càng nhớ thương thầy ta càng dũng mãnh hành thiền nhiều hơn. Càng nhớ thương thầy, ta càng phải thực thi đúng lời thầy chỉ dạy. Đó mới gọi là tôn sư trọng đạo, vay pháp trả pháp. Trước khi thầy ra hoằng pháp, anh em chúng ta mỗi người một nẻo. Thầy đã mỗi gót trần đi khắp thế gian. Vận dụng từ quang của mình để soi rọi trong mờ mịt của hồng trần, kiếm từng đứa con của ngài về lại với nhau, ngồi chung nhau cộng đồng hòa vào vòng tiến hóa của càn khôn, nhằm tự cứu và cứu độ quần sanh. Bạn đạo chúng ta kẻ trước người sau, đồng thanh tương ứng đồng khí tương cầu, đã từng tề tựu bên nhau dự 30 kỳ Đại Hội trong đó 27 kỳ ĐH có sự chủ tọa của Đức Thầy. Sống chung trong hòa ái tương thân, mắt sáng mặt tươi đẹp biết bao! Đó là thành quả tốt đẹp trong thực hành theo PLVVKHHBPP.

Thân già lê lét khắp năm Châu! Câu thơ này làm chúng ta thấy thương thầy làm sao! Ngài muốn chúng ta thực hiện tình thương nên đã dạy: Chiếu áo chúng ta mặc là khẩu hiệu đoàn kết nếu tâm ta không đoàn kết thì ta sẽ khổ, sống sẽ... Nếu không đoàn kết thì làm sao mà thương nhau. Không đoàn kết thì làm sao có Đại hội Vô Vi? Chúng ta nên hiểu cho đúng nghĩa của bốn chữ “Đại Hội Vô Vi”.

Nhắc đến bốn chữ Đại Hội Vô Vi tôi xin thuật lại tâm tình của vài bạn đạo đã tâm sự trực tiếp cùng tôi.

Câu chuyện là: Trước ĐH Phân Minh Đời Đạo khá lâu, có cô bạn đạo từ Florida gọi điện thoại cho tôi và nói rằng: Anh Lâm Mừng! tại sao có hai ĐH? Các anh phải sắp xếp làm sao có một ĐH thôi! Tôi liền hỏi lại: Theo ý em thì nên làm sao? Cô trả lời: Em không biết, các anh làm sao thì làm! Nếu mà hàng năm có hai ĐH thì em không đi ĐH nào hết... Bye anh nha!

Chưa xong đâu, năm nay tôi vừa xuống phi trường Valencia, lấy xong hành lý và đợi xe về khách sạn, có anh bạn đạo từ Việt Nam gặp tôi lần đầu, vừa chào hỏi vài câu anh ta hỏi tôi một câu thật tình trong lòng anh một cách vô tư: Vô Vi hải ngoại xé lẻ ra hai ĐH, sao không tổ chức khác ngày để người ta đi được hai cái? Nghe hai chữ xé lẻ tôi có một chút chạnh lòng, xong tôi nhìn anh, cười và hỏi anh rằng: Nếu năm mười người nữa đứng ra tổ chức năm mười ĐH nữa, vậy anh có đi dự hết không? Anh không trả lời và bắt qua chuyện khác.

Còn nữa, đêm nọ trên du thuyền có một em bạn đạo từ Đức mới biết tôi lần đầu, anh em hỏi thăm qua lại và em liền tâm sự với tôi là: Mình phải làm sao có một ĐH thôi, chứ hai ĐH em đi bên này thì nhớ bạn bên kia, còn đi bên kia thì lại nhớ bạn đạo bên này... Em trông một năm để đi ĐH gặp bạn đạo cho vui mà kiểu này làm em thấy mất vui... Tôi nói với em đại khái là cứ đi ĐH, mỗi người có một nhận thức, thời gian trôi qua rồi cũng có ngày qui một mà thôi, nên đêm đêm bạn đạo hành pháp và thực hiện theo đúng lời chỉ dạy của thầy. Vì đường lối của thầy là đoàn kết, thương yêu, xây dựng...

Qua ba câu chuyện ngắn trên. Nhìn lại các sự việc đang diễn ra trong cộng đồng Vô Vi. Chúng ta thấy rằng mỗi người có nhận thức khác nhau. Ai ai cũng có tâm tốt muốn phát huy hết tâm sức của mình để noi

gương thầy tổ phục bạn đạo chứ không vì danh vì lợi đặt trên hạnh đức tu học của mình. Tuy nhiên, làm việc tốt với tâm thành nhưng sơ ý quên đi bề trái của sự việc nên đôi khi ta bị thiệt thòi mà ta thường gọi là phản ứng phụ (side effects). Nhiều lúc trong giờ tham thiền, ta quên không lo tập trung thiền mà đầu óc lo đầu đầu, nào làm chuyện đạo, lo nghĩ việc in kinh sách, bố thí... Thì kết quả là trong suốt buổi đó ta tưởng ta thiền nhưng thực ra ta không có thiền, ta không trụ định mà lại làm phân tán định nhiều hơn. Nếu cứ như thế hoài ta sẽ không tiến nên mang danh Tu mà thiếu Tu là vậy. Tánh nào tật đó, làm mọi người chung quanh ngộ nhận pháp lý. Cho rằng Thiền Vô Vi không mang lại sự buông bỏ, nhịn nhục, thương yêu, không diệt bỏ được tham sân si hỷ nộ ô ái dục... Vô tình không những vai pháp không trả được pháp mà còn làm hoen ố đạo pháp.

Y bát thầy trao là Pháp thiền và Pháp niệm phật chứ không phải bạn đạo Vô Vi, không phải ĐH. Không thiền ta làm sao ta có cơm trời mà ăn, có điện trời mà tiến, linh hồn ta sẽ đói khổ. Không niệm phật thì làm sao ta có áo điện hào quang hộ thể, chỉ có chiếc áo rách nát mà thôi, linh hồn ta sẽ lạnh lẽo vô cùng. Không hành thì bát sẽ vỡ, áo sẽ rách, y bát sẽ biến mất.

Trước khi thầy ra đi, thầy cho chúng ta cùng nhau **Khai Triển** giác thức tu học để **Phân Minh Đòi Đạo** và rồi tiếp tục miên miên tham thiền cho **Trí Tâm Tự Thức** nhằm mang đến sự sáng suốt trong ta. Chúng ta có một năm dài để **Tự Thức**, cảm thông cho nhau, bắt tay nhau trong quý mến, mang một **Tâm Trí** sáng suốt hòa đồng dâng lên thầy nhân dịp lễ tưởng niệm lần thứ ba. Khi đó thầy vui, tổ vui, bạn đạo cùng vui thì từ ngữ nào có thể diễn tả được niềm vui đó hơn bốn chữ **Chung Vui Hạnh Ngộ**.

Thầy đã để lại cho chúng ta có bài có bản hết các bạn ạ. Có lần Thầy nói: “ Tao đi đường quyền không đẹp không ăn tiền!”

Bài tâm sự cùng các bạn đã khá dài. Lâm Mừng chỉ nói trong cái nhìn hạn hẹp của mình nếu có gì không đúng hay phật lòng các bạn thì xin các bạn bỏ qua và xin học hỏi thêm nơi các bạn.

Hẹn gặp lại các bạn trong ĐH kỳ 31 năm 2012 **Chung Vui Hạnh Ngộ**

Kính bút

Lâm Mừng (Dallas)

----- Kể chuyện bên thầy

Một lần Đức Thầy về thăm San Diego ở trong một hotel sang trọng khoảng đầu \$500 đô la một đêm nhưng chỉ ở có một hai đêm gì đó rồi dọn đi chỗ khác.

Tôi có đến thăm, gặp tôi Thầy nói :

- Bành Chi rảnh ngồi viết sách đi, tôi rất bỡ ngỡ và trả lời rằng
- Thưa Thầy, con không phải nhà văn biết gì mà viết, mà để tựa là gì?

Đức Thầy nói : -Thì viết : « Sự Thành bại của đời tôi »

Câu chuyện cách đây cũng đã hơn 20 năm rồi bây giờ nhớ gì tôi viết nấy.

Vừa qua tại nam Cali có tổ chức năm thứ hai ngày Đức Thầy Lương Vĩ Kiên rời bỏ thế gian trở về Thiên Quốc ngày mùng 05 tháng 08 năm Âm Lịch 2011 được tổ chức tại Thiền viện Vĩ Kiên.

Vì nghiệp quả nặng, hoàn cảnh trói buộc tôi không có ý định đi dự lễ nhưng mà anh em thương tình kêu gọi quá. Cũng như anh Minh nói : Tôi đến tận nhà chờ anh đi!

Ban đầu tôi từ chối rồi nói lại cho vợ tôi nghe, nghe xong bà xã nói bạn bè mến anh kêu gọi như thế không đi, không được. Và căn dặn phải ăn mặc đồ trắng cho chỉnh tề để tỏ lòng quý mến bạn đạo và kính yêu Đức Thầy v.v...

Ba anh em chúng tôi lên đến Thiền viện Vĩ Kiên lúc mười giờ tối. Trên phòng thiền bạn đạo đang kể chuyện về Đức Thầy cùng với những tiếng cười dòn tan. Tôi bước vào thì cô MC Hương :

- Mời Bành Chi lên kể chuyện!

Lúc đó tim đập mạnh, trong người cảm giác vẫn còn hồi hộp xôn xao vì được nhìn lại huynh đệ tỷ muội trong đại gia đình Vô Vi đã lâu không gặp mặt v.v....

Bành Chi kể lại chuyện năm xưa : Tầm sư học đạo với Thiền Sư Lương Vĩ Kiên tại Thiền viện Vĩ Kiên...

Sau buổi sinh hoạt đó chúng tôi sửa soạn đi ngồi thiền, ba anh em chúng tôi trần trọc không ngủ được, cho nên cũng ráng lay lắt ngồi thiền thâu đêm suốt sáng...

Đến sáng làm lễ xong thì đến mục Sinh hoạt Tuần Báo Phát Triển Năng Điền Nặng :

Đường Đạo

*Đường đạo quân bình tâm tự thức
Giai mê phá chấp tự vui mừng
Quý yêu Trời Phật tự phân minh
Giải tỏa trước ô nguyện Nam Mô*

Vĩ Kiên

Ban đầu tôi cùng với mọi người ngồi nhắm mắt niệm Phật nghe các anh phát biểu, giảng giải bài thơ Đường Đạo của Đức Thầy :

Trong lúc lắng nghe các anh phát biểu, bỗng dưng tôi nhìn thấy cái thâm thúy của bài thơ, phải nói như thế nào và phải giảng như thế nào cho đúng. Lúc đó tôi rất là vui. Nhưng mà tôi cũng chẳng muốn nói, làm mất thời gian. Khi nghĩ như vậy thì tâm thức lại báo cho tôi biết là : Bạn biết mà không chịu nói về nhà sẽ bị ám ức. Tôi không muốn bị ám ức!. Lúc đó tự nhiên tôi hướng về Đức Thầy và nói : Thưa Thầy cho con giải thích bài thơ Đường Đạo của Thầy, như con đã thấy, đã hiểu, để chia sẻ lại cá niềm vui mà con đã nhận được qua bài thơ đó tròn trịa từ đầu đến cuối. Cảm ơn Đức Thầy.

Sau khi xong buổi học tập xuống sắp hàng đi ăn cơm trưa. Có một bạn đạo cũng hơi lớn tuổi cho tôi biết là :

- Giảng như vậy mới là giảng! Nói như vậy mới là nói!

Và tôi trả lời chú là :

Con phải nói mạnh như vậy là để **xây dựng dũng chí tu học** cho con và mọi người! Vì bây giờ Đức Thầy không còn hiện diện với chúng ta nữa, chúng ta không thể nào yếu đuối được, phải mạnh dạn lên nếu không thì con gà, con vịt, con chó, con mèo, tiếng động, ngọn gió v.v... cũng có thể chèn ép và ăn hiếp chúng ta. Như vậy làm sao chúng ta có thể trở về Thiên Quốc, trở về ngôi nhà tâm linh!

Và anh cũng cho tôi biết kinh điển nhà Phật rất siêu diệu. Những gì tôi nói và giảng là Nhứt Nguyên Luận của Nhà Phật.

Riêng Bành Chi nhận thấy bài thơ Đường Đạo của Thầy Vĩ Kiên. Quả thật là bài :

*Trực chỉ chơn tâm
Kiến tánh thành Phật*

Đối với quan niệm của Vô Vi, Phật cũng không phải là cái gì quan trọng. Mà chỉ là sự thanh tịnh, thanh nhẹ thường độ chúng sanh trong bản thể của mình.

Viết đến đây cũng khá dài xin tạm dừng, hẹn lần sau!

Kính chào
Bành Chi(Cali)

THƠ BẠN ĐẠO

THƯƠNG THẦY

Thương Thầy lặn lội khắp gần xa
Chẳng ngại gian lao cái thân già
Thương người lo Đạo quên thân phận
Chẳng biết mình đây trẻ hay già
Một lòng giữ pháp thể từ đạo
(Thầy có nói một câu để đời là: " Thể tứ vì đạo ")
Tô Thế (Atlanta)

LO ĐÀN CON NHỎ

Tuổi Thầy đã tám ngoài mười
Siêng lo làm việc chẳng biết ngơi
Lo đàn con nhỏ còn non kém
Bà vợ ngày đêm cho các con
Gắng công cố sức tu tinh tấn
Vết đấm mây mù nhẹ khỏe ru
Khỏi lo rơi xuống chốn ngục tù
Trở về tiên cảnh an lành lo tu
Tô Thế (Atlanta)

CHẴNG NỞ VỀ QUÊ

Sáu mươi lăm tuổi lãnh tiền hưu
Bông lộc Bush cho lãnh lu bù
Tuổi Thầy nay đã ngoài mười tám
Sao vẫn còn làm chưa nghỉ hưu
Thầy đã bao phen muốn bung dù
Trở về Thượng Giới niệm lo tu
Thương đàn con nhỏ còn non yếu
Chẳng trở về quê ở đợi chờ
Tô Thế (Atlanta)

TỪ BI THẦY ĐỘ

Đã mấy mươi niên Thầy tu thiền
Năm Châu bạn đạo réo triền miên
Xin Thầy hoan hỉ ban mưa pháp
Dấn dặt đàn con khỏi lạc đường
Xa rời động loạn lắm đau thương
Từ bi Thầy độ đàn con trẻ
Sống khỏe lo tu giải bụi mù
Tô Thế (Atlanta)

MÊ NGỦ

Thức dậy mau đi dựng tu thiền
Giờ Tý đến rồi còn nằm yên
Hãy mau thức tỉnh đừng mê ngủ
Chẳng kịp ngày thi đã đến rồi
Hay còn luyến tiếc cõi trần mê
Phình gạc làm chi tự chính mình
Thức tỉnh lo tu thiền tinh tấn
Tổ Thầy trông đợi bạn và ta
Tô Thế (Atlanta)

THỨC TỈNH ĐI THÔI

Đời người sống chỉ mấy mươi niên
Ai bảo trăm năm được bình yên
Không già, không chết, không đau yếu
Mạnh giỏi triền miên, khỏi tật nguyên
Của tiền giữ được mấy mươi niên
Xe tàu nhà cửa còn hay mất
Sống khỏe như Tiên, chết tức liền
Thức tỉnh đi thôi lo tu đạo
May còn cứu được xác hồn tan
Tô Thế (Atlanta)

CHÂN NHÂN

Thời từ lai vãng ngộ tri âm
Lời nói sâu xa ẩn ý thâm
Thơ bút văn hoa tâm trí mẫn
Đường đời thấu đặng hết mưa râm?
Xem qua nhận thấy chưa tường thật?
Trải đời ý đạo đã bao năm
Đạo đức ca dao thêm chữ nhẩn
Chân nhân ản niệm khó suy tâm.
Cà Mau 08/10/2011
Văn Phong kính bút.

TÀNG Ư MẬT

Nhân tri tâm đạo đạo tương dụng
Đạo đời ứng dụng lấy chung dụng
Đất mẹ cha trời chung hiếu tự
Cảnh thời sắc thể cũng từ hư
Linh căn phân tử nhập trần thể
Đường đời đây đó mà ngao du
Bao kiếp năm qua đời huấn dạy
Luân sanh rồi diệt cũng về hư

Phật pháp cao thâm minh chánh đạo
Sắc thời tại thế linh cảm giao
Pháp huyền tâm thối tàng ư mật!!!
Lục tự di đà ý niệm sâu
Linh tử ngọc châu hoàn chỉnh tạo
Cội nguồn chân sáng ở từ đâu?
Vô sanh điển giới hòa trong đạo
Vượt cảnh luân hồi trụ đỉnh cao.
Nam mô a di đà Phật. Vạn vật thái bình.
Cà Mau 12/10/2011
Văn Phong kính bút.

BĐ HỒ VĨNH HẢI ĐÃ RA ĐI

(Lúc 09:25 tối ngày 01-10-2011)
Vừa nhận thông tin bạn mất đi
Vô cùng thương tiếc HẢI Vô Vi
Gia bản gặp nạn liền tương trợ

Đạo hữu góp tiền điều kịp kỳ
Kính chúc hiền huynh Hôn giải thoát
Trở về Tịnh Độ khỏi huyền vi
Vợ con ở lại sớm hành đạo
Cõi thế vô thường cánh biệt ly ./-
NMADĐP – Vạn Vật Thái Bình
TP.HCM 02-10-2011
Minh Vô Vi kính bài !

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Pháp thiên cố gắng thực hành
Lý kinh Thầy giảng rõ ràng trước sau
Vô cùng tươi đẹp thanh cao
Vi là vốn nhỏ tinh anh luyện thành
Khoa học huyền bí thực hành
Học cho hiểu rõ ngọn ngành trước sau
Huyền vi duyên gặp Thầy trao
Bí quyết khai mở cùng nhau hành thiền
Phật trời ban chiếu điển thiêng
Pháp màu chứng đắc về miền lạc bang!
TP.HCM ngày 10-10-2011
Nguyễn Ngọc Vạn

QUÁN ÂM TỰ

Mưa rơi tí tách cảnh mùa thu
Vi vu réo gọi quán âm từ
Lục tự di đà cho biệt nghiệm
Hà đào hé mở định bờ xuyên.
Hồn thơ sông núi năng hành tiến
Ngây ngất ý lành trí tất mình
Vô biệt lục không nơi tốt đỉnh
Lâng lâng thanh nhẹ khúc thiên tình,

Cảnh thời bao ẩn muôn viên nổi
Thực tế khắc thời ở ý khơi
Tri sáng tâm minh hồn cõi mở
Cân bằng mọi lối nhĩn hòa trôi
Tình thương thâm ý luôn chờ đợi?
Phật tử tâm thành nổi ước ngời.
Pháp lý thiên thanh hòa phúc điển
Đạo tình ta diễn cảnh hồn nhiên.
Cà Mau 06/10/2011
Văn Phong kính bút.
